

Μακιγιάζ/Μαλλιά: **ΕΙΡΗΝΗ ΓΕΩΡΓΑΛΗ - ΚΑΠΟΥΡΑΝΗ**

Τον Κώστα Κρομμύδα έντυσαν τα καταστήματα: **SOGO** (Λεωφ. Δημοκρατίας 30, Ωραιόκαστρο), **ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ OPTICAL GALLERY** (Ευαγγελισμού της Θεοτόκου 36, Εύοσμος), **ΜΑΝΕΤΑΣ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ** (Έναντι εκκλησίας Ευαγγελισμού, Εύοσμος)

Τα βιβλία του Κώστα Κρομμύδα προσέφερε το βιβλιοπωλείο **ΒΙΒΛΙΟΦΟΡΟΣ** (Αγ. Βασιλείου 19, Θεσσαλονίκη)

Η φωτογράφιση έγινε στο **ΑΝΑΤΟΛΙΑ HOTEL** (Λαγκαδά 13, Θεσσαλονίκη)

Κώστας Κρομμύδας

Θα ήθελα να με θυμούνται ως *ένα ηθοποιό* που έγραφε *εξαιρετικές ιστορίες*

Κυριακή μεσημέρι, στα χέρια μου κρατώ «Το φως μέσα στη Θύελλα». Διαβάζω το οπισθόφυλλο του βιβλίου. «Όταν η καταιγίδα σαρώσει τα πάντα στο πέρασμά της και τα στοιχεία της φύσης ενωθούν με τη μανία του δολοφόνου, η επιμονή της Φωτεινής θα γίνει το μόνο Φως μέσα στη θύελλα». Σκέφτομαι: μήπως και ο συγγραφέας του βιβλίου, Κώστας Κρομμύδας αποτελεί σήμερα ένα από τα λιγοστά φώτα μέσα στην συνεχώς επιδεινούμενη κρίση αξιών, την διαφθορά και την διαπλοκή που καθημερινά βιώνουμε;

Ναι είναι αλήθεια! Ο Κώστας Κρομμύδας είναι ένα δείγμα και ένα παράδειγμα μαζί. Σεμνός και σοβαρός. Δεν βιάζεται να πάρει αποφάσεις. Επιλέγει με σοβαρότητα κάθε του επαγγελματική κίνηση. Ξέρει πότε και τι πρέπει να κάνει. Σέβεται τους αναγνώστες του και τους ανθρώπους που αγαπούν και «παρακολουθούν» τη δουλειά του, είναι δημιουργικός και αναζητά συνεχώς νέα μονοπάτια. Ο συγγραφέας, σήμερα, Κώστας Κρομμύδας, είναι παράλληλα ηθοποιός, δάσκαλος, ραδιοφωνικός παραγωγός, αρθρογράφος, σκηνοθέτης. Ασχολείται με το χορό, έχει έντονη κοινωνική δράση, αφιερώνει πολύ χρόνο στην οικογένεια του, που αποτελεί για αυτόν πηγή έμπνευσης. Είναι τελικά ένας νέος άνθρωπος που με τη στάση του απέναντι στη ζωή και την επαγγελματική του πορεία καταδεικνύει τη σημασία των λέξεων αξιοπρεπής άνθρωπος.

Συνέντευξη: **ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΜΕΧΤΕΡΙΔΟΥ**

Φωτογραφία: **ΛΕΩΝΙΔΑΣ SULAI**

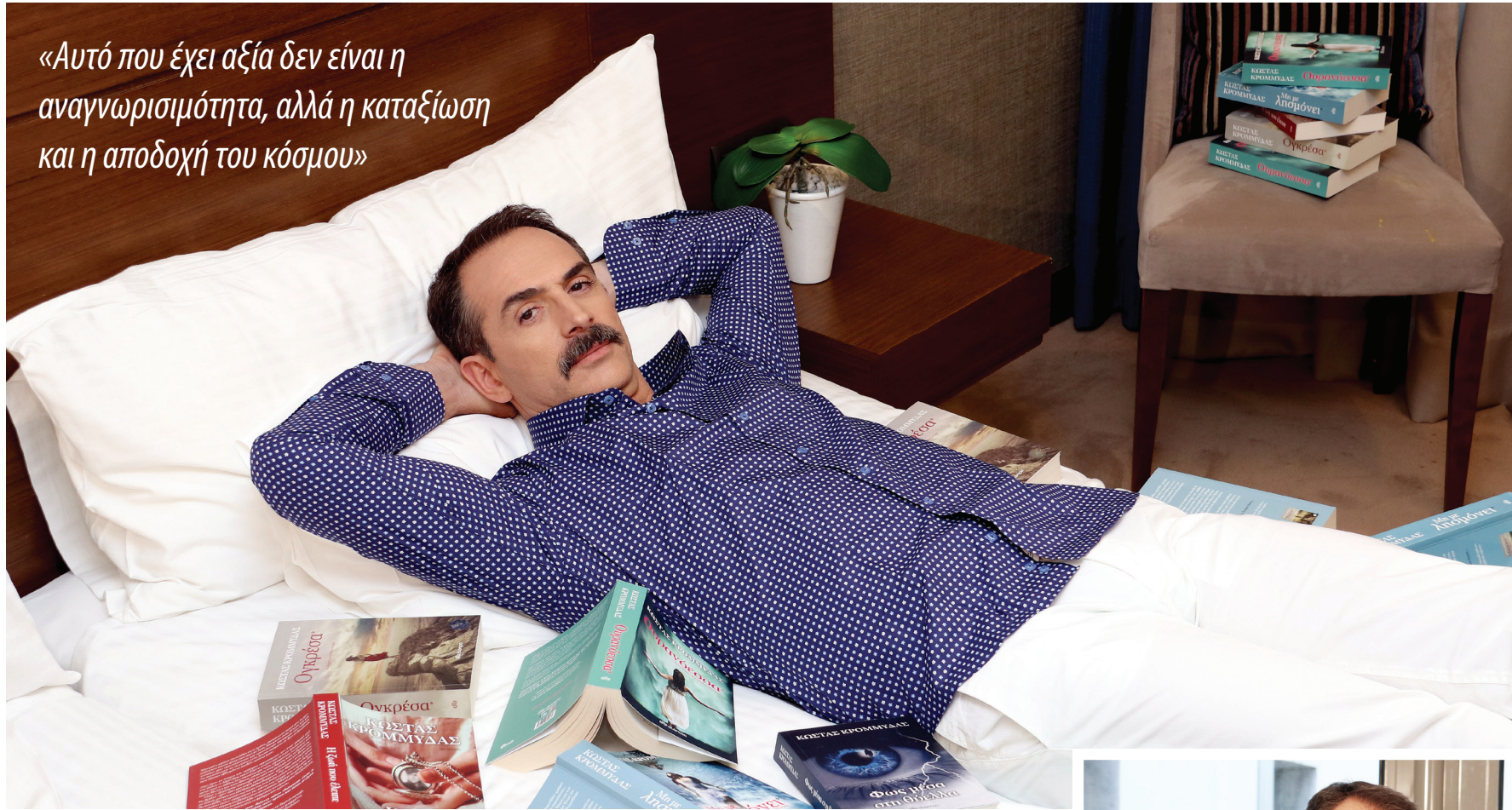
Κώστα, τι θα έλεγες να ξεκινήσουμε να ξετυλίγουμε το νήμα της ζωής σου από την αρχή; Γεννήθηκες στα Τρίκαλα. Τι θυμάσαι από εκείνη τη γλυκιά εποχή, τι αρώματα και γεύσεις κατακλύζουν ακόμη και τώρα την ψυχή σου;

Όλα τα παιδικά μου χρόνια, δηλαδή έως την ηλικία των 18 ετών που έφυγα για την Αθήνα, τα έζησα στην πόλη. Τι να θυμηθώ όμως! Τα ανέμελα καλοκαίρια που τρέχαμε ώρες στους δρόμους και χανόμασταν; Την επαφή μας με τη φύση, τα ζώα, τα λουλούδια, τον αληθινό, τον πραγματικό κόσμο; Να θυμηθώ τη γεύση του καρπουζιού από το μπιστόνι την ώρα που το κόβεις; Ξέρεις ότι η πρώτη μου δουλειά ήταν σε μπιστόνι; Πιτσιρικάδες, 12-14χρονών, πηγαίναμε και βοηθούσαμε τους γονείς μας, έτσι για να χαρούμε τη διαδικασία, και μετά από δυο τρεις ώρες δουλειάς να απολαύσουμε εκείνη την υπέροχη καλοκαιρινή γεύση

του φρεσκοκομμένου καρπουζιού. Ασχολήθηκα πολύ με τον αθλητισμό, έπαιξα ποδόσφαιρο, έκανα πολεμικές τέχνες, ήμουν ένα πολύ δραστήριο παιδί. Διάβαζα όμως και πολύ και διάβαζα τα πάντα, από τα κλασικά εικονογραφημένα έως την λογοτεχνία και το θέατρο. Ως το τέλος των εφηβικών μου χρόνων είχα διαβάσει πολλά θεατρικά κείμενα. Ίσως γιατί από τα πρώτα παιδικά μου χρόνια είχα καταλάβει ότι θέλω να γίνω ηθοποιός. Πραγματικά πάντως, θεωρώ τον εαυτό μου πολύ τυχερό για τον τρόπο που μεγάλωσα στην επαρχία. Σήμερα όλες αυτές οι μνήμες αποτελούν το οχυρό μου, την «τράπεζα» από όπου αντλώ πολλά από αυτά που γράφω.

Μου είπες ότι από μικρός ήθελες να γίνεις ηθοποιός. Θαύμαζες κάποιους παλιούς ηθοποιούς; Πες μας για τα πρώτα βήματά σου στην Αθήνα, ως φοιτητής. Πώς βίωσες τη μετάβασή σου από την

«Αυτό που έχει αξία δεν είναι η αναγνωρισιμότητα, αλλά η καταξίωση και η αποδοχή του κόσμου»

επαρχία στην πρωτεύουσα και στη συνέχεια στη σκηνή του Εθνικού Θεάτρου;

Ναι, είναι αλήθεια ότι στόχος μου πάντα ήταν μια μέρα να γίνω ηθοποιός. Θαύμαζα όλους εκείνους τους μεγάλους Έλληνες ηθοποιούς της γενιάς του παλιού ελληνικού κινηματογράφου και θεάτρου, όπως τον Δημήτρη Χορν, τον Κωνσταντάρα, τον Λογοθετίδη. Ήταν πηγή έμπνευσης και μεγάλο σχολείο για μένα. Η σπιρτάδα στον τρόπο που ερμήνευαν τους ρόλους τους, η φρέσκια ματιά με την οποία έβλεπαν τα πράγματα ήταν και είναι για μένα οδηγός στην μετέπειτα πορεία μου. Αν και έχω ακόμη το παράπονο ότι δεν μου δόθηκε η ευκαιρία να τους δω από κοντά, παρόλα αυτά, χαιρόμαι που τους γνώρισα, έστω και από την τηλεόραση.

Έτσι, όταν πέρασα στη Νοσηλευτική σχολή της Αθήνας, άρπαξα την ευκαιρία να πλησιάσω το όνειρο και κατέβηκα στην πρωτεύουσα. Έπειτα από το απαραίτητο χρονικό διάστημα της προσαρμογής στους διαφορετικούς ρυθμούς της πόλης, και με τη συγκατάθεση των γονιών μου, έδωσα εξετάσεις στη σχολή

του Εθνικού Θεάτρου.

Δεν μπορείς να φανταστείς τι δέος ένιωθα πάνω στη σκηνή του Εθνικού. Από τη σκέψη μου περνούσε ότι στη σκηνή αυτή, που τώρα πατάω εγώ, είχαν πατήσει όλα τα ιερά τέρατα του ελληνικού Θεάτρου.

Έπειτα είχα και πολύ σημαντικούς δασκάλους, όπως την Χατζηαργύρη, τον Μιχαλακόπουλο, τον Τζόγια, στους οποίους άξιζε μεγάλος σεβασμός. Δεν είναι και λίγο για ένα παιδί από την επαρχία να συνεργάζεται με τόσο αξιόλογους ανθρώπους.

Παρακολουθούσα ανελλιπώς τα μαθήματά μου δουλεύοντας ως μπάρμαν και παράλληλα είχα κάποιες μικρές, πρώτες συμμετοχές σε θεατρικές παραστάσεις, έπαιξα και στην τηλεόραση, έτσι πολύ απλά και διακριτικά.

Πώς έγινες γνωστός στο πλατύ κοινό και πως διαχειρίστηκες αυτή την αναγνωσιμότητα;

Η δουλειά μέσα από την οποία με γνώρισε ο περισσότερο κόσμος ήταν η ταινία *Η διακριτική γοητεία των αρσενικών*, της Όλγας Μαλέα, και στη συνέχεια η σειρά του ANT1 Το πιο γλυκό μου ψέμα.

Το πρώτο καιρό με γοήτευε όλο αυτό, δηλαδή να με

αναγνωρίζει ο κόσμος και να θέλει να φωτογραφηθεί μαζί μου. Ήταν εντυπωσιακό. Προσπάθησα να το δω όμως με σοβαρότητα, γιατί ήξερα πως αυτό κρατάει, όσο είσαι στην επικαιρότητα. Σίγουρά είναι κομμάτι της δουλειάς μας ειδικά όσων κάνουμε τηλεόραση. Δεν σου κρύβω ότι μου αρέσει να δέχομαι τον θαυμασμό του κόσμου, αλλά δεν το επιδιώκω κιόλας. Αυτό που έχει αξία δεν είναι η αναγνωρισιμότητα, αλλά η καταξίωση και η αποδοχή του κόσμου, η οποία έρχεται μέσα από τη δουλειά σου. Το να είσαι ηθοποιός απαιτεί να έχεις διάρκεια. Δεν αρκεί να κάνεις μια φωτοβολίδα και μετά να χαθείς. Σήμερα κάποιος κάνει μια επιτυχία, γίνεται γνωστός και μετά από ένα χρόνο δεν τον θυμάται κανείς. Ο κόσμος, ξέρεις, όσο γρήγορα σε ανεβάζει, τόσο γρήγορα σε εξαφανίζει.

Ο κόσμος σε γνώρισε αρχικά ως ηθοποιό και τώρα του συστήνεις ως συγγραφέα. Πώς έγινε αυτή η στροφή στην καριέρα σου;

Δεν έγινε απότομα, ούτε τυχαία. Έγραφα από πολύ μικρός. Δεν είχα σκεφτεί όμως από την αρχή να γίνω συγγραφέας. Κάποια στιγμή έγραψα ένα βιβλίο για την κόρη μου, *Το μπαμπαμά μεγάλωσε με*, και σκέφτηκα να το εκδώσω. Το έκανα και πήγε καλά. Αυτό μου έδωσε το έναυσμα να συνεχίσω ώστε σήμερα έχω πέντε τίτλους βιβλίων (*Ογκρέσα*, *Μη με λησμονεί*, *Ουρανόεσσα*, *Η ζωή που έλειπε*, *Φως μέσα στη θύελλα*) που ο κόσμος τα αγάπησε και τα έβαλε όλα στις λίστες των best sellers. Δεν θα συνέχιζα να γράφω, αν ο κόσμος δεν το ήθελε και δεν στήριζε αυτή μου την απόφαση. Δεν θα έγραφα μόνο και μόνο για να λέω ότι είμαι και συγγραφέας.

Τελικά υποκριτική ή συγγραφή;

Δεν σταμάτησα ποτέ να είμαι ηθοποιός, αν και με έχει κερδίσει πλέον η συγγραφή. Τον τελευταίο καιρό έχω κάνει μια ταινία μικρού μήκους, διδάσκω θέατρο κυρίως σε παιδιά. Συμμετείχα και στην δημοφιλή Αγγλική τηλεόραση *THE DURRELLS*. Επίσης, τη σεζόν που μας έρχεται θα σκηνοθετήσω και θα πρωταγωνιστήσω στο έργο των Ρήγα-Αποστολόου *Αυτός ο αλήτης ο Κοέλιο έχει πάρει πολύ κόσμο στον λαιμό του* που θα ανέβει στο Θέατρο Ριάλτο και στην οποία θα πρωταγωνιστήσει και η Φιλίππα Ταμπάρη. Κάνω πράγματα λοιπόν και στην υποκριτική, δεν την εγκατέλειψα. Και κάθε φορά που θα προκύπτουν ενδιαφέρουσες προτάσεις πάλι θα γυρίζω σε αυτή. Εξάλλου είναι αυτό που ονειρεύομαι να κάνω. Θα μπορούσα να πω ότι η συγγραφή είναι ο νέος μου έρωτας και με συναρπάζει.

Αυτό που επίσης με γοητεύει στην συγγραφή είναι ότι είναι κάτι καθαρά δικό σου, το ξεκινάς και το τελειώνεις εσύ. Εξαρτάται μόνο από σε σένα. Εσύ βγάζεις το πρόγραμμα, πότε και πως θα εργαστείς. Έπειτα το να κάνεις θέατρο σήμερα δεν είναι εύκολο, έχει ρίσκο. Δεν βοηθούν και οι συνθήκες. Οπότε κάνω αυτό που με ευχαριστεί περισσότερο, γράφω. Όταν γράφω, αισθάνομαι ότι ζω. Σταδιακά μπαίνω σε όλους

